

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.7/2012/8. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi szeptember hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette miatt I.rendű vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. évi november hó 9. napján kihirdetett 6.B.199/2011/13. számú **ítéletét megváltoztatja**, a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Komárom- Esztergom Megyei Bíróság (2012. január 1. napjától hatályos megnevezése Tatabányai Törvényszék) 2011. szeptember 30. és november 9. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett 6.B.199/2011/13. sorszámú ítéletével a más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetését töltő I.rendű vádlottat vesztegetés büntetében (Btk. 253. § (1) bekezdés) mondta ki bűnösnek, ezért 8 hónap börtönre és 90.000.- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén 9.000.- forintonként rendelte 1-1 napi szabadságvesztésre átváltoztatni. Kötelezte a vádlottat 29.801.- Ft bűnügyi költség megfizetésére. 5.723.- Ft bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

Az ítéltet a kihirdetésekor az ügyész tudomásul vette, a jogorvoslati nyilatkozat megtételére nyitva álló 3 napban ellene a vezető védő jelentett be fellebbezést a vádlott felmentése érdekében.

Az ítéltábla nyilvános ülésén a vezető védő perbeszédében az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontjukra hivatkozott. A Be. 351. § (2) bekezdés a.), c.), d.) pontjai alapján megalapozatlannak tartotta az elsőfokú ítéletet, az ügy felderítetlenségét abban látta, hogy 2007.-2008. között keletkezett önkormányzati határozatokat és jegyzőkönyveket az elsőfokú bíróság nem vizsgálta meg, az indítványozott

tanúmeghallgatásokat mellőzte, holott tisztázni kellett volna a befolyásolás okszerűségét, tényleges kihatását. Erre figyelemmel a fenntartotta a bizonyítási indítványát.

Álláspontja szerint mivel egy ember átállítása nem jelentett volna változást az önkormányzati erőviszonyokban, így nincs értelme **P.J.** befolyásolásának. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a tanú ittasságát sem, holott erre adat merült fel, az indokolás és a tényállás olyan elemeket tartalmaz, amelyek nem következnek a bizonyítás anyagából. A közvetett tanúk vallomásai a vádlottra nézve nem terhelőek, ebből adódóan téves az elsőfokú bíróság ténybeli következtetése.

A fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatása érdekében, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért tartotta. Az enyhítés érdekében hivatkozott védelem büntetlen előéletére az elkövetéskor, illetve a jelentős időmúlásra.

A Fellebbviteli Főügyészség BF. 325/2011/1-I. számú átiratában és képviselője az ítélőtábla nyilvános ülésén, a jogorvoslati kérelmet alaptalannak tartotta és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekményt helytállóan minősítette. A kiszabott büntetés arányban áll a büntetés kiszabási tényezőkkel és a cselekmény tárgyi súlyával. A vádlott tagadásával szemben **M.T., K.J., P.J.** tanúk terhelő tartalmú vallomásaiból származó bizonyítékok meggyőzőek, I.rendű vádlott tanúvallomását megerősítik.

A vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez. Személyi körülményeiről elmondta, hogy pszichiátriai kezelés alatt állt, jelenleg alkalmazottként dolgozik, havi 80.000.- Ft-ot keres, körülbelül 40.000.000.- Ft az adóssága, a családi házat elárverezték, gyermektartásdíjat fizet és az adósságát törleszti.

Az ítélőtábla a bejelentett fellebbezés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a megelőző eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdés szerint teljes körűen felülbírált.

Ennek eredményeként a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság eljárásában eljárási szabálysértést nem állapított meg, a bíróság törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, a nyomozás során beszerzett bizonyítási eszközöket a tárgyalás részévé tette, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. Ítéletében a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről számot adott. Elemezte a személyi bizonyítékokat, a vádlott és a tanúk vallomásainak értékelését elvégezte, ebben logikai hibát nem vétett.

Az ítélet tábla egyoldalú, vagy iratellenes végkövetkeztetést e vizsgálatában nem tárt fel.

N.J. egy pont kivételével megerősítette **P.J.** terhelő tanúvallomását. A tanúvallomás hitelességét nem érinti, hogy az elkövetéstől eltelt idő távlatából nem pontosan emlékezett, mikor értesült arról, hogy I.rendű vádlott volt az, aki **P.J.**t meg akarta vesztegetni. **P.J.** tanúvallomásának bizonyító erejét nem gyengíti, hogy nem közvetlenül a cselekmény elkövetésekor indult a jelen büntetőeljárás a vádlott ellen. A polgármesterrel és az alpolgármesterekkel ekkor csak annyit közölt, hogy tettek neki egy ajánlatot, a vádlott személyét akkor fedte fel, amikor I.rendű vádlottat **M.T.** házának és gépkocsijának felgyújtása miatt indult ügyben meggyanúsították. A tanú, akit maga a vádlott is becsületes embernek tart, nem szolgáltatott okot arra, hogy I.rendű vádlottról valótlanul állítsa, hogy a képviselőtestület feloszlására leadott szavazat érdekében pénz ajánlott neki.

Mindezen körülményeknek vizsgálatát az elsőfokú bíróság a bizonyíték értékelésekor a tanúvallomás hitelességének vonatkozásában is elvégezte.

A tanú vallomását megerősítő további terhelő vallomások, így **M.T.**, **K.J.** vallomásai alapján helytállóan állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott tagadásával szemben **P.J.** tanúvallomása fogadható el hitelesnek.

A terhelő bizonyítékok alapján a történeti tényállás a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapításához szükséges releváns tényeket tartalmazza, az elfogadott bizonyítékokon nyugszik, megfelel azok tartalmának, logikai hibát, iratellenes következtetést nem tartalmaz.

A védőnek az érvelése, amely szerint **P.J.** tanúvallomása azért nem elfogadható, mert esetleg ittas volt, minden alapot nélkülöző érvelés. **P.J.** tanúvallomásában megindokolta, hogy miért vonattal utazott be a I.rendű vádlottal való találkozását követően **X. településre**. Vallomása úgy a büntetőeljárásban, mint az iratokhoz csatolt és bizonyítási anyag részévé tett polgári peres eljárásban (Komárom- Esztergom Megyei Bíróság 4.P.20891/2008/3. számú jegyzőkönyv 6-7 oldal) történt meghallgatásakor mindvégig következetes és tartalmilag azonos volt. A bizonyítási anyag semmilyen adatot nem szolgáltatott arra, hogy a tanú ittasan beszélgetett az önkormányzat vezetőivel.

Az ítélet megalapozottságát vitató védői érvelésnek az ítélet tábla abban a kérdésben sem adott helyt és további bizonyítás elrendelését szükségtelennek tartotta, hogy az önkormányzati iratok beszerzése érdemi információval szolgálhat.

Abból a tényből, hogy **P.J.** esetleges átszavazásával az önkormányzati testület leváltása valójában nem következhetett volna be, nem következik az, hogy **P.J.** a vádlotti a cselekménnyel kapcsolatban nem az igazat mondta el. Az elsőfokú bíróság megindokolta azt is, hogy azért utasította el **Ny.A.**, **K.T.**, **J.L.**, **V.Gy.** tanúkenti

meghallgatását, mert ezek a személyek a cselekmény elkövetésével kapcsolatos információval nem rendelkeznek.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok törvényes értékelésével állapította meg, ebből következően az ítélet tábla olyan megalapozatlansági okot nem észlelt, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna és nem adott helyt a védőnek a hatályon kívül helyezésre, vagy a vádlott felmentésére irányuló fellebbezésének. Minderre csak a bizonyítékok felülmérlegelése útján kerülhetett volna sor, amely a másodfokú eljárásban tilalmazott.

Az ítélet tábla a Be. 351. § (1) bekezdésében írt rendelkezésnek megfelelően határozatát a felülvizsgálat során az elsőfokú ítéleti tényállásra alapította.

A Be. 361. § (2) bekezdés b.) pont szerint a nyilvános ülésen meghallgatott vádlott nyilatkozata alapján az ítéletnek a vádlott személyi körülményei vonatkozó részét azzal egészítette ki, hogy alkalmazottként dolgozik, havi 80.000.- Ft-ot keres, ebből gyermektartásdíjat fizet, az adósságait vagyonából törleszti.

A másodfokú eljárásban beszerzett adatok szerint vádlott a Tatabányai Városi Bíróság 4.B.998/2008/189. számú illetve a Győr- Moson- Sopron Megyei Bíróság 2011. február 23. napján jogerős 3.Bf.276/2010/43. számú ítéletével kiszabott 3 év börtönbüntetésből 2012. június 13. napján feltételes szabadsággal szabadult.

Az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést, a cselekmény minősítése az ide vonatkozó jogi indokolással együtt megfelel az anyagi jog szabályainak.

Azok a körülmények, amelyekre a védő hivatkozott, vagyis a vádlotti cél vagy a cselekmény motívuma különböző oldalról megközelíthető ugyan, azonban a hivatali bűncselekményt megvalósítása szempontjából nem bír jelentőséggel.

A vádlott a tényállás szerint egy önkormányzati képviselő testület tagjának - akit a Btk. 137. § g.) pontja hivatalos személyként jelöl meg - jogtalan előnyt ígért annak érdekében, hogy a szavazatát befolyásolja a képviselő testület közgyűlésében.

A vesztegetés **P.J.** hivatali működésével állt kapcsolatban, mely az önkormányzati képviselőtestületben betöltött szerepénél fogva a közgyűlésen való szavazást is jelenti. Nincs jelentősége annak, hogy ez a szavazás milyen eredménnyel zárulhatott volna, hisz a vádlott tudatában volt annak, miszerint hivatalos személyt kíván a hivatali működésével kapcsolatban befolyásolni, ezért jogtalan előnyt ajánlott fel, több millió forintos összeget ígérve. Mindezzel megvalósította az elkövetéskor hatályos Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetnének tényállási elemeit. Az ígért előny jogtalan volt, hisz az önkormányzati képviselő testület tagjának belső

meggyőződése alapján kell szavaznia, ezért magánszemélytől juttatást nem fogadhat el.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. Az adott bűncselekmény a 3 éves büntetési tételkeretet tekintve a törvényalkotó szerint sem a legsúlyosabb társadalomra veszélyességű megítélendő bűntett. A törvényi büntetési keretek között kiszabott szabadságvesztés és annak tartama nem eltúlzott joghátrány, enyhítésére az ítélőtábla törvényes indok hiányában lehetőséget nem látott.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, a törvényi minimumban meghatározott próbaidő tartama is törvényes a vádlott személyi körülményeire, a cselekmény elkövetése óta eltelt több mint 5 évre, valamint vádlottnak a bűncselekmény elkövetésekor még büntetlen előéletére tekintettel.

Az ítélőtábla elfogadta a vádlott által elmondottakat arra nézve, hogy jelenleg anyagi viszonyai elnehezültek, adósságai vannak, a keresetéből él, amelyet tartásdíj levonása terhel. A vádlott megváltozott jövedelmi, vagyoni viszonyai alapján arra kell következtetni, hogy a pénzmellékbüntetés kiszabásának törvényi lehetősége már nem áll fenn vele szemben, ezért az ítélőtábla a mellékbüntetés kiszabását mellőzte. E vonatkozásban az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az ítélet egyéb rendelkezéseit, amelyek törvényesek és megalapozottak az ítélőtábla a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Győr, 2013. szeptember 10. napján

Dr. Kovács Tamás sk.	Dr. Miklós Mária sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Komárom- Esztergom Megyei Bíróság 2011. november 9. napján kelt 6.B.199/2011/13. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Győr, 2013. szeptember 10. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül

kiadó